

Табиғатъ һәм кеше

Көннәрдән беркөнне Кешене бу уңайлы тормыш туйдыра башланган. Ул табигатькә каршы баш күтәргән. Аның болыннарын таптаган, агачларын кискән, урманнарын яндырган, елгаларын пычраткан. ”Дөнъяга хәзер мин хужа”, - дип кычкырган Кеше. Табигать, бу явызлыкны күреп, артка чигенгән. ”Мин Табигатьне жиңдем, бар дөнъя миңа буйсына”, - дип мактанган Кеше.

Табигатьнең кешегә ачуы чыккан. Ул Кешегә биргән байлыкны тартып алган. Эчә торган суын киптергән. Кешене буш яланда калдырган. Кеше өчен дөнъя ямьсезләнгән. Һәм ул бик нык елаган. Табигатьсез яшәү мөмкин түгеллеген аңлаган. Ул табигатьне эзләп киткән. Көн барган, төн барган. Ниһаять, тапкан. Табигатьтән гафу үтенгән.

Нәрсә соң ул табиғат?

Сез табиғатне яратасызмы?

ТЕРЕК ҺӘМ ТЕРЕК БУЛМАҒАН ТАБИГАТЪКӘ НӘРСӘЛӘРНЕ КЕРТӘСЕЗ?

Живая и неживая природа

Кеше тормышы һәрвакыт табигать белән бәйле. Ул – кешенең сәламәтлек, туклану, гомумән, яшәеш чыганагы.

ЯЗ

ЖӘЙ

КӨЗ

КЫШ

ТАБИГАТЪҮ ЗЕН САКЛАУ ӨЧЕН НИЧЕК КӨРӨШӘ?

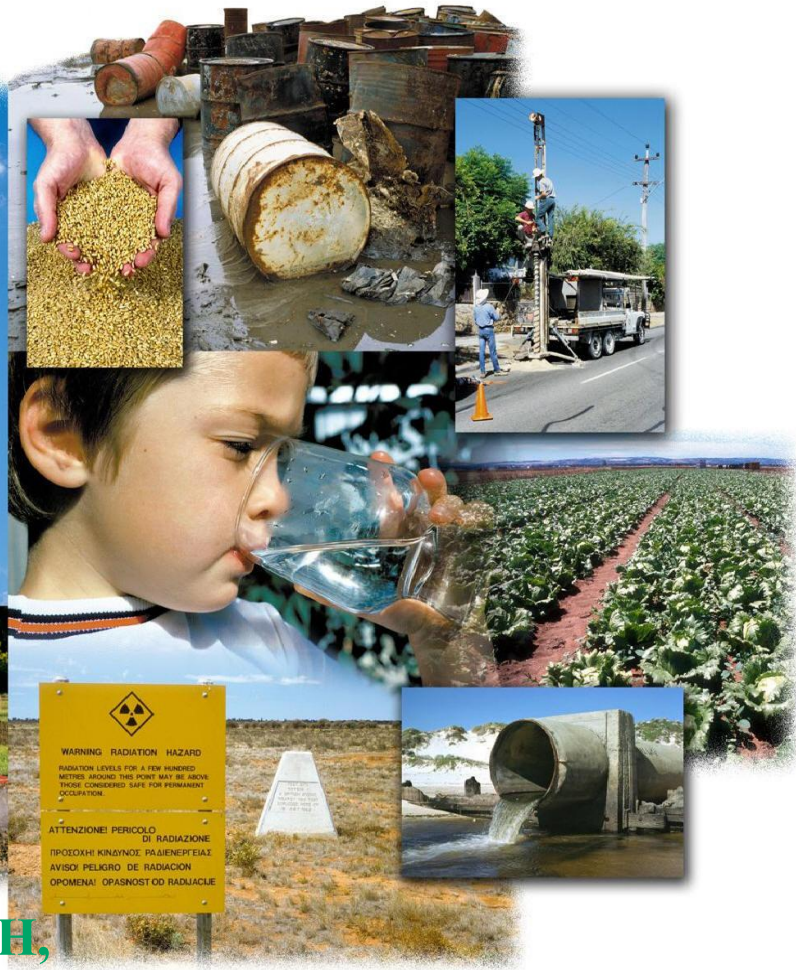
Кешелек тормышында шундый процесслар барамы?

Хайваннар, кошлар да ана дигэн бөөк исемне актыйлармы?

ТАБИГАТЪ БЕТСӨ ЭГЭР ДЭ,
КЕШЕЛЕК ТЭ БИТ БЕТӨ,
ШУҢА КҮРЭ УЙЛАН НЫКЛАП,
АЛДА СИНЕ НИ КӨТӨ?

САК БУЛ СИН, КЕШЕЛЕК, САК БУЛ СИН,
САКЛЫЙ КҮР ТАБИГАТЪ , БАЛАСЫН.
ОНЫТМА, ТУГАН ЖИР БЕР ГЕНӨ,
КАДЕРЛӘРЕН АНЫҢ БЕЛ ГЕНӨ.
ДӘВАЛА АНЫҢ ҺӘР ЯРАСЫН,
СИН БИТ СОҢ, ТАБИГАТЪ БАЛАСЫ!